

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะเป็นที่รักและเป็นที่ยึดจำโดยบัพาดา จงกลายเป็นผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ สติปัญญาของลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ และดังนั้นลูกต้องประพรมความรู้ให้แก่ผู้อื่น

คำถาม: ความซาบซึ้งใดที่พัดพาเอาเมฆที่เต็มเปี่ยมและพร้อมจะหลั่งน้ำฝนไปและไม่ยอมให้เมฆเหล่านั้นหลั่งน้ำฝน?

คำตอบ: หากมีความซาบซึ้งที่ไม่จำเป็นของสำนึกที่เป็นว่าง เมฆที่ได้รับการเติมเต็มและพร้อมที่จะหลั่งน้ำฝนนั้นก็ถูกพัดพาจากไป ถึงแม้ว่าเมฆเหล่านั้นจะหลั่งน้ำฝน แทนที่จะเป็นการทำงานรับใช้พวกเขาจะทำลายงานรับใช้ หากไม่มีความรักเลยต่อบาบาหรือไม่มีโยคะกับท่าน และแล้วถึงแม้ว่าพวกเขามีความรู้ ก็เป็นราวกับว่าพวกเขาว่างเปล่า เมฆที่ว่างเปล่าเช่นนั้นจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายได้อย่างไร?

โอมซานติ เวลาที่เหลือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อฝนลดลง เมฆนั้นก็กระจัดกระจายไปทั่วมหาสมุทร เมฆเหล่านั้นกลับมาว่างเปล่า ทำนองเดียวกัน ที่นี่ด้วย ลูกๆ ผู้เป็นเมฆนั้นได้อยู่อย่างเยือกเย็น เมฆคือผู้ที่ทำให้ตนเองสดชื่นและแล้วก็ไปและประพรมน้ำฝนแก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่ได้หลั่งน้ำฝน เขาหรือเธอก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเมฆ เหล่านั้นคือเมฆของความรู้และเมฆเหล่านั้นคือเมฆที่เป็นน้ำ เมฆของความรู้มาเมื่อเป็นฤดูกาลของพวกเขา พวกเขาและทำให้ตนเองสดชื่นและแล้วก็ไปและทำให้ผู้อื่นสดชื่น เมฆเองนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย บ้างก็หลั่งน้ำฝนอย่างหนักมาก เป็นหน้าที่ของเมฆที่จะหลั่งน้ำฝนและทำให้ต้นไม้ที่เหี่ยวเฉานั้นสดชื่น ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้จะไม่ซ่อนเร้น พวกเขาไม่ต้องการแม้กระทั่งการกำหนดของบาบา พวกเขาคือเมฆ พวกเขาเพื่อเติมเต็มตนเองเท่านั้นและแล้วก็หลั่งน้ำฝนให้แก่ผู้อื่น ที่ได้ก็ตามที่ลูกเห็นว่าผืนดินนั้นแห้งแล้งและแข็งมาก ลูกควรจะไปและทำให้ผืนดินนั้นเขียวชะอุ่ม ลูกๆ มหาระตีกี่รู้จักทุกศูนย์อย่างดีมากว่า: พวกเขาว่าศูนย์ใดนั้นยังคงหย่อนยานและลูกๆ ของศูนย์ใดมีพายุมากกว่า ลูกๆ มหาระตีกี่มีค่าต้องงานรับใช้รู้สิ่งนี้อย่างดีมาก บาบาวุฒเสมอว่า: ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงของพ่อแก่ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ เมฆที่ตินั้นก็จะไปเพื่อทำงานรับใช้ ไม่ใช่ทุกคนจะอธิบายในวิธีการเดียวกันที่นัทรศาสตร์ สิ่งหลักก็คือพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนและไม่ใช้ศรัทธาที่มีตัวตน จำเป็นต้องมีวิธีการอธิบายที่ดีมาก ตลอดทั้งวันลูกควรจะคิดวิธีการที่จะไปปลุกผู้อื่น ทั้งหมดนั้นอยู่ในความมีดอย่างที่สุด เผื่อแต่อธิบายด้วยความรักแก่ทุกคนเกี่ยวกับสองพ่อ หนึ่งในนั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัดและอีกหนึ่งในนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เพียงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาลูกๆ ได้รับสติปัญญา (ปัญญา wisdom) แล้ว ถึงแม้ว่าผู้คนในโลกจะมีความโศกเศร้าระการตามากมาย สติปัญญาของพวกเขาก็เป็นเช่นหิน พ่อพูดว่า: พ่อต้องยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นผู้รู้ ฯลฯ พวกเขาเองไม่ได้รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ความรู้นี้หายไปในยุคทอง อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร ความรู้ไม่อยู่ในคัมภีร์ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดด้วยคัมภีร์เหล่านั้น มีความนับถือต่อกิตะอย่างมากมาย! อย่างไรก็ตาม นั่นคือหนทางบัดดี พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านั่งที่นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นโลกใหม่เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอนเพื่ออาณาจักร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกรู้สิ่งนี้ในเวลานี้ เวลานั้นท่านอธิบายอีกครั้งแก่ผู้ที่ท่านเคยอธิบายในวงจรที่แล้ว เพียงเท่านั้นเองที่พวกเขาจะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าสงครามเดียวกันนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นเวลา 8-10 ปี แล้วก็หยุดลง ตามละคร ระเบิดที่ได้มีการทำขึ้นไม่ใช่เพียงเพื่อเก็บไว้ ยุคทองจะไม่มาโดยที่ไม่มีการตายของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าได้มีการสร้างความสงบอย่างไร เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างความสงบและทำให้โลกสูงส่ง พ่อพูดว่า: ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว ตัดสายใยของลูกกับทุกสิ่งที่ยึดรวมทั้งร่างกายของลูก เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลับบ้าน! เวลานั้นลูกเข้าใจว่านี่คือดินแดนของความตาย เรากำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เหล่าเทพนั้นเรียกว่ามนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่สามารถจะมีแม้เพียงบุคคลเดียวเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาได้เขียนคำประณามศรัทธาอย่างมากมาย ไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่า คุณธรรมที่สูงส่งคืออะไร แน่แน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิยามหลักอันดับแรก ทุกหนแห่งลูกเห็นว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็มลงให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์อย่างไร ในยุคทองทุกคนนั้นบริสุทธิ์และดังนั้นจึงไม่มีวัดที่นั่น พวกเขาสร้างวัดเมื่อพวกเขาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาผู้ที่เคยบริสุทธิ์ต่อมาได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือนิยามสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลืมโลกเก่านี้และว่างเก่านี้ เวลานั้นโลกเก่านี้ต้องจบสิ้น จะไม่ใช่เวลาสำหรับโลกเก่าที่จะถูกทำลาย โลกเก่านี้ ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและสมบัติที่มีค่า ฯลฯ ทั้งหมดกำลังจะจบสิ้น อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย ลูกบอกสิ่งนี้กับทุกคน แต่พวกเขาต้องมีศรัทธาในนั้นด้วย ทั้งหมดนี้จะสามารถอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้เมื่อพวกเขาคิดว่าคำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดของพระเจ้าเท่านั้น พ่อพูดกับลูกๆ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนนั้นคือพี่น้อง ในสวรรค์พี่น้องทั้งหมดนั้นมีความสุขในขณะที่ในยุคเหล็ก

พี่น้องทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นชาวรก ไม่ได้มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น พวกเขาต้องมีร่างกายด้วย เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก สภาพนี้สามารถที่จะมั่นคงได้ เมื่อก่อนอื่นลูกมีศรัทธาว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ชีพบาบาที่นี่เพื่อสอนลูกด้วยร่างนี้ พวกเราได้ยินสิ่งที่พ่อสอนด้วยร่างนี้และเข้าถึงสิ่งนั้น เราละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่งตามสันสการ์ของเรา เป็นเพียงเหมือนกับตัวอย่างของผู้คนในกองทัพที่บาบาให้ไว้ พวกเขาได้นำสันสการ์ของการรบราไปกับพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงถูกดึงดูดไปที่นั่นในชาติเกิดถัดไปของเขา เวลานี้ลูกรู้จักสันสการ์ของพ่อ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ไม่มีตัวตนมีสันสการ์อะไร ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไม่เช่นนั้นแล้วจะต้องมีการลงโทษอย่างมากและจะไม่ได้รับสถานภาพใดเลย เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบากำลังชี้หนทางที่ง่ายตายอย่างยิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! คำพูดนี้อยู่ในกิตะด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ละทิ้งร่างของลูกและศาสนาทางร่างของลูกทั้งหมด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การจดจำระลึกถึงนั้นเรียกว่าเป็นไฟโยคะด้วย โยคะคือคำธรรมดา ได้มีการกล่าวถึงคำนี้ไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน แต่เป็นเพราะพวกเขาได้ใส่ชื่อของภุมมะเข้าไป พวกเขาจึงได้สร้างความมืดอย่างที่สุด ในเวลานี้เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็พูดว่านี่เป็นเพียงจินตนาการของท่าน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่ต้องการที่ประกาศสิทธิ์ในมรดก ก่อนอื่นใดพวกเขาต้องเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือพ่อ ครู และสัทกูรู และท่านกำลังสอนพวกเราอยู่ ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ เป็นไปไม่ได้สำหรับคนใหม่ที่จะมีศรัทธาในได้ทันที คนใหม่บางคนนั้นก็รู้จักและดังนั้นพวกเขาจึงสามารถที่จะเข้าใจ บ้างก็ไม่ต้องการแม้จะมาที่นี่ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาเลย มีบีเคมากมายอย่างยิ่ง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับมรดกของเขาจากพ่อ นี่คือการครอบครัว ชื่อที่มีการเขียนไว้คือ ‘บราห์มากูมารและกูมารี’ และดังนั้นนี่คือการครอบครัว ครอบครัวของประชาบิดา บราห์มานั้นใหญ่โตมาก! และสิ่งนี้ยังไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร เมื่อใครบางคนถามว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร จงบอกเขาว่าได้มีการเขียนไว้ที่กระดานข้างนอก: ประชาบิดาบราห์มากูมารและกูมารี ดังนั้นนี่คือการครอบครัว เราได้รับมรดกจากปู่ของเรา ชีพบาบาสร้างสิ่งสร้างผ่านปากของประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นท่านคือผู้สร้าง ท่านสร้างสวรรค์และแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ ดังนั้นนี่คือการครอบครัว มีพ่อ บุตรชาย บุตรสาวและปู่ มีบราห์มาและชีวาด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้สร้าง ท่านไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ ได้อย่างไร? ท่านให้มรดกของลูกแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา จงอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก บอกพวกเขาว่า: นี่คือบ้านของพ่อของท่าน นี่เรียกว่าเป็นไฟบุชยัญญของความรู้ของรูตราด้วยเช่นกัน พวกเราคือบราห์มิน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนราชาโยคะได้ ได้มีคำกล่าวไว้ในกิตะว่า: มานมานะภาพ นั่นคือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นพวกเราจดจำเพียงพ่อผู้เดียวนั้นเท่านั้น ในหนทางบัดนี้พวกเขาร้องเพลง “บาบาเมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตนเองและเป็นของท่าน ฉันดวงวิญญาณจะละร่างนี้และกลับไปกับท่าน เมื่อฉันเป็นของท่านแน่นอนที่ฉันจะกลับไปกับท่าน” เมื่อเด็กสาวแต่งงานเธอก็ไปกับเจ้าบ่าวของเธอ ชีวาเจ้าบ่าวพูดว่า: พ่อจะปลดปล่อยลูกจากดินแดนของความทุกข์นี้และพาลูกๆ ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และแล้วลูกแต่ละคนก็จะปกครองอาณาจักรตามความเพียรพยายามของลูกเอง มากเท่าที่ลูกเข้าถึงสมบัติของความรู้ ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกสาวที่ยังเยาว์วัยกำลังทำงานรับใช้ พวกเธอต้องอธิบายให้แก่บัณฑิตและนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นต้องมีความใส่ใจนั้น ในมวยปล้ำพวกเขาได้ออกคำท้าที่จะเล่นมวยปล้ำกับกันและกัน ลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้ไม่ควรจะนอนอย่างสบาย เป็นบาปที่จะพักผ่อน! ผู้ที่คิดว่าตัวเองเป็นมหาชาติไม่ควรจะนอนอย่างสบายในความสุข เฝ้านั่งท่องทั่วไว้เพื่อทำงานรับใช้ ทุกวันนี้บาบานั้นได้ให้มีการทำชุดนิทรรศการขึ้นมากมาย เชื้อเชิญบุคคลสำคัญ หากไม่ใช่เวลานี้พวกเขาก็จะมาในเวลาอื่นภายหลัง เฝ้านั่งปลุกผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ให้ตื่นขึ้น อย่างไรก็ตามผู้ที่พูดกับพวกเขาควรจะเป็นมหาชาติ ผู้ที่ไม่ได้มีโยคะกับพ่อและไม่รักพอนั้นเป็นเหมือนกับเมฆที่ว่างเปล่า พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่ามากเพียงไรที่ลูกนั้นได้รับการศึกษา งานรับใช้ที่ลูกทำจะแสดงถึงสิ่งนี้ หากเมฆนั้นเต็มเปี่ยมแต่กระนั้นก็ยังไม่หลั่งน้ำฝน เมฆเหล่านั้นจะมีประโยชน์ใด? แต่ละคนมีความเข้าใจของเขาเอง หากมีความซาบซึ้งที่ไร้ประโยชน์ของสำนึกที่เป็นร่าง สถานภาพที่สูงของลูกก็จะสูญสิ้นตลอดไป บาบามีความใส่ใจอย่างยิ่งในการทำงานรับใช้ อธิบายแก่รัฐบาลและขอห้องประชุมจากเขาที่พวกเขาจะสามารถทำงานรับใช้ทางจิตนี้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องอธิบายด้วยกลยุทธ์ ผู้ที่ไม่รู้วิธีการที่จะให้คำบรรยายก็จะไม่สามารถอธิบายได้ พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ เขียนถึงบุคคลสำคัญว่าไม่สามารถที่จะมี

ประโยชน์ต่อบารัตและโลกนี้โดยที่ไม่มีความรู้ การศึกษาคือสิ่งหลัก ลักษณะและนารายณ์ก็เคยประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาด้วยการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน: พวกเขาเคยศึกษาราชายะคะในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของพวกเขา เวลานี้เรากำลังศึกษาลึกลงไปในนักเรียนในโรงเรียนก็เข้าใจว่า พวกเขาจะต้องทำการสอบเฉพาะและแล้วก็กลายเป็นบางสิ่ง ความรู้ที่ลูกได้รับไม่ได้เป็นไปเพื่อโลกนี้ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อสร้างผลรางวัลสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ผู้คนเหล่านั้นศึกษาเล่าเรียนเพื่อได้รับความสุขในชาติเกิดนี้ ดังนั้นศึกษาความรู้ทางโลกนั้นด้วย แต่ในเวลาเดียวกันจงรับคำสอนเหล่านี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะหวาดกลัวสิ่งใดในสิ่งนี้ เหตุใดลูกจึงไม่ควรรับความรู้ทางจิตนี้แล้ว? ลูกควรที่จะนำภาพและก็ไปและอธิบายแก่ผู้อื่น บอกพวกเขาว่า: ความรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคน อย่างไรก็ตามลูกๆ บางคนนั้นก็ยังไม่ได้ตื่นตัวหรือว่องไวเช่นนั้น พวกเขาติดกับในงานและความรับผิดชอบของพวกเขา หากใครบางคนเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เขาหรือเธอก็ควรไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ไม่ใช่ทุกคนจะทำตามศรีมัท มายาสรางความสับสนอย่างมากมายในระหว่างกลาง ลูกๆ บางคนก็มีความใส่ใจอย่างมากแต่พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งที่จะไปและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย บาบาก็อัศจรรย์ใจด้วยเช่นกันว่า: ในเมื่อเวลานี้ลูกนั้นโตแล้ว เหตุใดลูกจึงสะอึก? ลูกสามารถที่จะพูดว่าลูกต้องยกระดับบารัต เราต้องทำงานรับใช้ที่แท้จริงและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ บาบานั้นประหลาดใจอย่างยิ่งที่บางไม่ได้มีความซาบซึ้งนั้น และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกมีสติปัญญาที่ราใจ ลูกมีโอกาสที่ดีมาก มีแม้กระทั่งผู้ที่มีความหยิ่งยะโสอย่างมากในความรู้ของพวกเขา และพวกเขาเฝ้าแต่ทำลายงานรับใช้อย่างมากด้วยเช่นกัน หัวน้ำตาลและถุงใส่หัวน้ำตาลนั้นก็รู้ มีเคราะห์ร้ายของเงามืดของราหู เคราะห์ดีของดาวพลุห์สั่นถูกขจัดออกไปและแล้วก็เป็เคราะห์ร้ายของเงามืดของราหู หนึ่งนาที่พวกเขากำลังก้าวไปอย่างดีมากและนาที่ถัดไปก็มีเคราะห์ร้ายและพวกเขาก็ล้มลง ลูกๆ ต้องกล้าหาญอย่างยิ่ง ลูกต้องมีความคิดริเริ่มและทำตามความรับผิดชอบ แน่แน่นอนที่เราจะทำให้บารัตนี้กลายเป็นสวรรค์ ศาสนาของลูกคือการทำให้ชาวนรกเป็นชาวนสวรรค์และทำให้ผู้ที่คดโกงนั้นสูงส่ง บาบทำให้ลูกซาบซึ้งอย่างยิ่ง แต่ความซาบซึ้งนั้นก็สูงขึ้นในลูกๆ ต่างลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัต ทำงานรับใช้ทางจิตและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ อย่าได้มีความหยิ่งยะโสของความรู้ รักษาความซาบซึ้งทางจิต
2. มีศรัทธาในสติปัญญาและก่อนอื่นทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง ตัดขาดจากสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างกายของลูก และเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ได้รับอาณาจักรของโลกโดยการทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและดังนั้นจึงมีความเมตตา และเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนไม่มีความคิดว่า: ฉันได้ทำสิ่งนี้ โดยการทำสิ่งนี้ ฉันควรได้รับความเคารพเกียรติหรือการยกย่อง นี่เป็นรูปของการรับเอาด้วยเช่นกัน ถ้าลูกๆ ของผู้ประทานมีความคิดใดๆ ของการรับเอาและแล้วพวกเขาจะไม่ใช้ผู้ประทาน รูปของการรับเอานี้ไม่เหมาะกับผู้ที่เป็นผู้ประทาน เมื่อความคิดนี้จบสิ้นและแล้วลูกจึงสามารถได้รับสถานภาพของจักรพรรดิโลก เพียงผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและผู้ที่มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นเท่านั้นจะสามารถเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่มีความเมตตาได้

คติพจน์: การดำเนินชีวิตสำหรับความดีของลูกเองนั้นก็เป็ “พาชินตัน” (การคิดเกี่ยวกับผู้อื่น) ด้วยเช่นกัน

*** โอม ขานติ ***